

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštnino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/L. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščence in upokojence

Zvišanje prejemkov

Dne 9. oktobra so objavili listi odločbo ministrskega sveta o spremembah in dopolnitvah v uredbi o dokladi drž. uslužbencev št. 35.500/I od 19. septembra 1935 (spremenjeni z odločbo št. 39.365/I od 24. oktobra 1935).

S to novo odločbo o spremembah in dopolnitvah so se zvišale osebnostne doklade aktivnim uslužbencem in sicer uradnikom do vseve IV./2. položajne skupine. Zvišale so se doklade tudi zvaniki, služiteljem in uradniškim pripravnikom. Dnevničarjem so se hkrati povišale mesečne nagrade za 4 %, za kolikor so se jim znižale l. 1935.

S temi povišanji so se aktivnim uslužbencem vrnilo tisti prejemki, ki so jih uživali pred redukcijo doklad v oktobru leta 1935. Odslej bodo torej samski uslužbenci prejemali svoje os. doklade nezmanjšane tako, kakor so jih pred oktobrom 1935. Razen tega se je določila za vsakega otroka, ne glede na število otrok dotičnega uslužbenca in ne glede na drag. razred, rodbinska doklada po 140 din na mesec.

Niso se pa na žalost zvišale osebnostne doklade upokojencem. Te ostanejo take, kakršne so prejemali doslej. Za upokojence pomeni torej nova odločba zvišanje le toliko, kolikor imajo rodbinske doklade za otroke, ker zvišanje te rodbinske doklade ne velja le za aktivne, temveč tudi za upokojene uslužbenke. Njihove osebnostne doklade se pa, kakor rečeno navzlic splošnemu pričakovanju niso spremenile, dasi govore za nujnost zvišanja isti gospodarski in socialni razlogi, ki so odločevali pri poviških aktivnemu uslužbenstvu.

Niso se pa vrnilo ne aktivnim ne upokojenim rodbinske doklade za žene, ki bi ne le z gospodarskega, temveč tudi — in to predvsem — s socialnega in moralnega stališča bile umestne in res priporočljive.

Če pregledamo skupno zvišanje, ugotovimo, da so se zvišale osebnostne doklade po položajnih skupinah takole:

uradniki	zvišek v drag. razr.		
	I.	II.	III.
IV./2.	140	130	130
V.	130	120	120
VI.	120	110	110
VII.	110	100	110
VIII., IX., X.	95	85	85

uradniški pripravniki v strokah, razporejenih od			
VIII. skupine	61,—	63,75	70,50
IX. skupine	52,80	53,50	58,20
X. skupine	48,20	47,75	54,30

civilni zvaniki

I., II. in III. skupina . .	80	70	60
-----------------------------	----	----	----

zvaniki promet. naprav

I. kategorija

I., II. in III. skupina . .	75	75	65
IV. skupina	80	70	70

II. kategorija

I. pol. skupina	75	70	70
II. pol. skupina	70	70	70
III. pol. skupina	75	75	70

civilni služitelji

I. in II. pol. skupina . .	65	55	50
----------------------------	----	----	----

služitelji promet. naprav

I. in II. pol. skupina . .	65	55	60
----------------------------	----	----	----

orožniki

narednik-vod. I. raz. . .	100	110	120
„ „ II. raz.	100	110	110
„ „ III. raz.	100	100	110
narednik	100	90	100
podnarednik	90	90	100
kaplar	90	90	100
stalni orožnik	90	80	80

Plače uradniških pripravnikov so s tem zvišanjem dosegle višino, kakor so bile določene od 1. aprila 1932 dalje. Pri zvišanju nagrad dnevničarjem za 4 % je dostavljena omejitev, da skupni prejemki dnevničarja ne smejo biti višji od 1200 din na mesec.

Glede omejitev oz. znižanja prejemkov žene, ki je sama drž. uslužbenka, se ni nič spremenilo in ostanejo hude in brez dvoma zelo nesocialne določbe o redukciji še v veljavi. S to redukcijo ženinih prejemkov je hudo udarjenih veliko število družin, kjer sta zaradi nizkih in nezadostnih prejemkov prisiljena mož in žena služiti v državni službi.

Dodana je tudi sprememba čl. 25. uredbe o dokladah upokojencev, tako da bo omejitev višine dohodka kot pogoj za prejemanje osebnostne in rodbinske doklade odpadla v bodoče samo za tiste, ki so bili upokojeni po dovršenih 30 letih efektivne službe — medtem ko je doslej zadostovalo 25 let. Sicer pa nova odločba v splošnem ne velja za upokojence — z edino izjemo, da se tudi njim zviša rodbinska doklada za otroke. — Nova je pa določba, da gre odslej nezmanjšana do-

klada za otroka tudi takrat, kadar sta oče in mati drž. uslužbenca.

Iz povedanega sledi, da je celotno zvišanje dohodkov aktivnih uslužbencev precej skromno, saj znaša približno komaj 5 % pri uradnikih, pri zvanikih in služiteljih pa v najugodnejših primerih do 10 % celotnih prejemkov. Pri tem pa niso upoštevani zviški rodbinske doklade, ki znašajo v II. in III. drag. razredu v primerih, kjer ni več otrok kot trije, po 30 din za vsakega otroka. Dnevničarske nagrade so se pa kar pavšalno zvišale za 4 %. Gotovo je, da s tem zvišanjem še daleč niso vrnjeni niti aktivnim uslužbencem nekdanji prejemki, ki že takrat niso zadostovali.

Dasi je tudi to zvišanje drž. aktivnemu uslužbenstvu bilo nujno potrebno in mu je dobro došlo, je gotovo, da bi oziraje se na veliko draginjo in znatno zvišane drž. dohodke, bilo nujno potrebno čimprejše, še mnogo izdatnejše povišanje plač, zlasti pa tudi pokojnin. Naši upokojenci, ki so si od

nove odločbe obetali temeljito izboljšanje položaja, so razočarani ostali praznih rok. Upajmo, da ne za dolgo in da bo vlada, ki je po svojih odločilih zastopnikih že ponovno priznala upravičenost upokojenških teženj za zvišanje pokojnin, našla — skladno s ponovnimi obljubami svojih članov — kar najprej možnost in sredstva za korenito izboljšanje nevzdržnega in kar obupnega gmotnega položaja upokojencev.

Jasno je pa tudi, da so tudi po tem zvišanju naši dohodki sprčo neprestano rastoče draginje še zmerom hudo prenizki in da absolutno ne zadostujejo za dostojno in stanu primerno življenje. Zlasti velja to za družine, ki imajo več otrok, predvsem seveda za nižje uslužbenke. Tem je treba pomagati v prvi vrsti, hkrati pa čimprej zvišati pokojnine. Potrebno bo, da vse naše strokovne organizacije nadaljujejo svoje delo za čimprejše in kar najbolj temeljito rešitev tega našega življenjskega vprašanja.

Priznanje podčastniške službe za pokojnino

Odločba splošne seje državnega sveta

V 1. odstavku § 113 uradn. zakona je predpisano, da uradniki, zvaniki in služitelji izpolnjujejo pogoj za pridobitev pravice do osebne pokojnine, ko dovrše 10 let, ki so jih kot taki dejansko prebili v aktivni drž. službi. Po 1. odstavku § 114 u. z. se v ta desetletni rok »šteje tudi čas, ki ga je drž. civilni uslužbenec dejansko prebil v aktivni službi kot uradnik, zvanik ali služitelj drž. prometnih naprav po določbah zakonov, ki veljajo za to osebo, prav tako pa tudi čas, ki ga je dejansko prebil v aktivni službi v vojski ali mornarici kot častnik ali kot uradnik ali drugačen vojaški ali civilni uslužbenec, ki se mu ta služba šteje za pokojnino po določbah zakona o ustroju vojske in mornarice«. Vendar je v 2. odst. § 114 predpisano: »Čas podčastniške službe pri vojski in mornarici se ob prestopu po § 8 ne računa v rok iz 1. odst. § 113.« V § 8 je pa določeno, da se v stroko, za katero se zahteva nepopolna srednja ali nji enaka strokovna šola, izjemoma morejo sprejeti za civilne drž. uslužbenke tudi podčastniki, ki so dovršili 10 let nepretrgane in dobre podčastniške službe v stalnem kadru, to pa pod pogoji in na način, določen v čl. 74 zak. o ustroju vojske in mornarice.

O uporabi 2. odst. § 114 u. z. glede všteti podčastniške službe v rok za

pridobitev pravice do pokojnine, je državni svet v primerih št. 852/33 in št. 5278/33 zastopal stališče, da se ta služba sploh ne more šteti v rok iz 1. odst. § 113 ne glede na to ali se je prehod iz nje v civilno službo izvršil v času, ko je veljal uradniški zakon iz leta 1931 oz. po njegovem § 8, ali če je to bilo pred tem zakonom. Nasprotno je državni svet v primerih št. 35.681/33 in št. 9472/34 spoznal, da se podčastniška služba po 1. odst. § 113 ne šteje samó v primeru, kadar se je prehod v civilno službo izvršil skladno s § 8, torej po uveljavljanju uradniškega zakona iz leta 1931, medtem ko se mora všteti, če se je prehod izvršil pred tem zakonom. Zaradi tega nasprotstva je prišlo do pristojnosti splošne seje državnega sveta, ki je to vprašanje po §§ 12 in 13 zak. o posl. redu v drž. svetu in upravn. sodiščih preučila in ugotovila:

Po spredaj navedenem 1. odst. § 114 u. z. se v desetletni rok za pridobitev pravice do osebne pokojnine šteje aktivna služba, ki jo je kdo prebil v vojski in mornarici kot častnik ali uradnik ali drugačen vojaški ali civilni uslužbenec, pod pogojem, da se ta služba šteje za pokojnino po določbah zakona o ustroju vojske in mornarice. Oziraje se na tak zakonski predpis, ni dvoma, da je z njim zajeta

Jules Lemaitre:

Navzikaja

(Na robu Homerjeve Odiseje.)

Ko je s puščicami pokončal snubce, so bistroumnemu Uliku, prepolnemu modrosti in spominov, mirno potekali dnevi v dvorcu na Itaki. Vsak večer je, sedeč med ženo Penelopo in sinom Telemahom pripovedoval o svojih popotovanjih, in ko je končal, je pričel znova.

Prigoda, ki jo je pripovedoval najrajši, je bilo srečanje z Navzikajo, hčerko Alkinoja, kralja Fejakov.

»Nikoli,« je večkrat dejal, »nikoli ne pozabim, kako lepa, dražestna in usmiljena se mi je zazdela. Že tri dni in tri noči sem plul po širnem morju, krčevito se držeč za bruno svojega razbita splava. Nazadnje me je vzdignil val in me gnal proti izlivu neke reke. Dosegel sem obalo. Blizu je bil gozd; nanesel sem grmado listja, in ker sem bil nag, sem se z njim vsega pokril. Zaspal sem... Naenkrat me je prebudil šum vode, ki je brizgnila, nato glasovi. Odprem oči in vidim mlada dekleta, ki so metale žogo na obrežju. Žoga je ravnokar padla v deroči tok. Dvignem se in si skrbno zakrijem nagoto s košato vejo. Stopim k najlepši izmed mladih deklic...«

»To si nama pa že pripovedoval, dragi prijatelj,« ga je prekinila Penelopa.

»Že mogoče,« je dejal Ulik.

»Pa kaj zato?« je dejal Telemah.

Ulik je povzel:

»Še jo vidim na vozu, kako priganja mezge, ki so imeli obešene blagovne kraguljčke. Voz je bil poln lepega belega perila in oblek iz barvaste volne, ki jih je mala kraljična s tovaršicami oprala v reki. Stala je tam, malce izbočena in držala vojke, večerne vetre ji je pa okoli čela mršil zlate lase, ki so jih trakovi le slabo vezali, in voljno oblačilo se ji je kar lepilo okoli ravnih in okroglih meč.«

»Pa potem?« je vprašal Telemah.

»Bila je odlično vzgojena,« je nadaljeval Ulik. »Ko smo se približali mestu, me je prosila, naj jo zapustim, da ne bi mogli govoriti o nji kaj slabega, če bi jo videli v družbi z moškim. Toda po tem, kako so me sprejeli v Alkinojevem dvorcu, sem precej spoznal, da je pripovedovala o meni svojim plemenitim staršem. Nisem je videl več do odhoda. Rekla mi je: »Pozdravljam te, o gost, da ne boš, kadar se vrneš v domovino, nikoli pozabil name, zakaj predvsem se imaš meni zahvaliti za življenje.« In odgovoril sem ji: »Navzikaja, hčerka velikodušnega Alkinoja, če bo mogočino Herin soprog dovolil, da okusim trenutek vrnitve in da spet stopim v svoj

dom, se bom tam kakor h kakemu božanstvu vsak dan obračal nate z molitvami in željami. Zakaj ti si me rešila. Nikdar nisem srečal lepšega in modrejšega dekleta in ker pač ne bom šel več na popotovanje, sem prepričan, da ga tudi nikoli videl ne bom.«

»Mislili, da je zdaj omožena?« je vprašal Telemah.

»Štela je komaj petnajst let in še ni bila niti zaročena.«

»Pa si ji povedal, da imaš sina?«

»Sem, in da me ugonablja hrepenenje, videti ga spet.«

»In si ji o meni kaj lepega pripovedoval?«

»Storil sem to, čeprav sem te komaj poznal, ker sem odšel z Itake, ko si bil ti čisto majhen fantič, še v materinem naročju.«

Penelopa je hotela oženiti sina in mu je predstavila po vrsti najlepše device vse dežele, hčere knezov z Dulihija, s Samosa in Zakinta. Vsakokrat ji je dejal Telemah:

»Ne maram je, kajti poznam lepšo in boljšo.«

»Katero neki?«

»Navzikajo, hčer kralja Fejakov.«

»Kako moreš reči, da jo poznaš, ko je nisi še nikdar videl?«

»Jo pa še bom,« je odvrnil Telemah. In nekega dne je dejal očetu:

»Srce me žene, o slavni oče, da grem na ladjo, ki bo rezala ribovito morje in da odplujem proti otoku Fejakov in prosim kralja Alkinoja za roko lepe Navzikaje. Zakaj gorim od ljubezni do te device, ki je moje oči še niso videle. In če boš nasprotoval mojim načrtom, bom samcat ostal v tvojem dvorcu, in ne boš dobil vnuka.«

Bistroumni Ulik je odgovoril:

»Ni dvoma, da ti je kako božanstvo vdahnilo to hrepenenje. Odkar sem ti pripovedoval o kraljični, ki je prala perilo v reki, zametuješ slastna jedila, ki nam jih nosijo na mizo in okoli oči se ti širi črn kolobar. Vzemi torej s seboj trideset mornarjev in urno ladjo in pojdi iskat njo, ki je ne poznaš in ki brez nje ne moreš več živeti. Toda moram te opozoriti na nevarnosti potovanja. Če te veter prižene k Polifemovemu otoku, glej da tam ne pristaneš; če te pa nevihta vrže na obalo, se skrij in kakor hitro bo mogla ladja spet odpluti, pobegni in ne poskušaj videti Kiklopa. Nekoč sem mu iztaknil oko. Toda čeprav je slep, je še zmerom strašen. Beži tudi pred otokom Lotofagov ali pa če pristaneš pri njih, nikar ne jej cvetu, ki ti ga ponudijo, zakaj če to storiš, izgubiš spomin. Boj se tudi otoka Eje, kraljestva plavalase Kirke, ki s paličico spreminja moške v puje. Če bi pa vendarle

tudi podčastniška služba, tako da bi tudi ona že po samem 1. odst. § 114 prišla v rok iz 1. odst. § 113 u. z., kolikor se šteje za pokojnino po zakonu o ustroju vojske in mornarice. Ker pa se je po čl. 74 oz. 308 in 310 zak. o ustroju vojske in mornarice iz leta 1932 računala, in se po čl. 75 kasnejšega zakona leta 1931 tudi zdaj računa za pokojnino, pomeni to, da bi se načeloma morala šteti tudi po 1. odst. § 113 u. z. Vendar se zaradi izrečne določbe 2. odst. § 114 u. z. ne šteje, kadar gre za prehod po § 8.

Če primerjamo ti dve določbi, ti- sto iz 1. odst. s to iz 2. odst. § 114 u. z. glede njihove vsebine, opazimo, da vsebuje določba 1. odstavka splošno pravilo o vstetju v rok za pridobitev pravice do pokojnine državne službe, urejene s posebnimi zakoni (o državnem prometnem osebju in o ustroju vojske in mornarice), ne pa s splošnim uradniškim zakonom. Po tem splošnem predpisu bi se to štela tudi podčastniška služba v vojski ali mornarici. Vendar, ker je z določbo 2. odstavka izvedena od vstetja v rok iz 1. odst. § 113, pomeni to, da predstavlja predpis 2. odst. izjemo od splošnega pravila, vsebovanega v 1. odst. Zato se 2. odst. kot izjema ne more z razlaganjem razširjati, temveč se more uporabljati samo v primeru, ki je v njem predviden. Primer pa, ki je predviden, je prehod iz podčastniške v civilno službo po § 8 u. z. Ker pa je ta § 8 v uradniškem zakonu iz leta 1931, pomeni, da je prehod, ki predstavlja oviro vstetju podčastniške službe v rok iz 1. od-

stavka § 113, samo tisti, ki se je izvršil v času, ko je ta zakon veljal in sicer po njegovem § 8. Tisti prehod pa, ki se izvrši pred tem zakonom, očitno ni mogel biti izvršen po njegovih določbah niti ne po njegovem § 8. Po tem se podčastniška služba ne računa v rok iz 1. odst. § 113 u. z. samo v primeru, kadar je prehod iz te stroke v civilno izvršen po uveljavitvi uradniškega zakona iz leta 1931 in sicer po njegovem § 8. Nasprotno pa z določbo 2. odst. § 114 ni zajet primer, kjer se prehod ni izvršil po § 8, torej kadar se je izvršil pred uveljavitvijo uradniškega zakona iz leta 1931, ali kadar se je izvršil po tem zakonu, toda ne po njegovem § 8, tako da se na tak primer more uporabiti samo 1. odst. § 114 u. z.

Iz teh razlogov je na podlagi §§ 12 in 13 zak. o posl. redu v drž. svetu in upravn. sodiščih, splošna seja drž. sveta pod št. 8016/37 od 27. marca 1937 izdala tole

ODLOČBO

o razumevanju 2. odst. § 114 uradn. zakona od 31. marca 1931:

»Čas podčastniške službe v vojski in mornarici se šteje v rok iz 1. odst. § 113 u. z. (za pridobitev pravice do pokojnine), če se prehod v civilno drž. službo ni izvršil po § 8 tega zakona.

To pravilo velja tudi pri prehodu podčastnikov v službo drž. prometnih naprav, ker v tem pogledu zakon o drž. prometnem osebju iz leta 1931 vsebuje enake določbe kakor tudi uradniški zakon iz leta 1931.«

Težnje uradništva fin. kontrole

Na rednem običnem zboru Združenja uradnikov finančne kontrole, ki je bil konec meseca junija v Beogradu, so zborovalci sprejeli soglasno tudi obširno resolucijo, ki vsebuje njihove želje in predloge za izboljšanje svojega položaja in napredek stroke. Iz te resolucije podajamo samo nekatere najvažnejše točke, da pokažemo tudi drugim panogam težave, v katerih žive in delajo uradniki fin. kontrole. Naj govori resolucija sama:

»Skupščina soglasno ugotavlja, da so organi fin. kontrole v najslabšem gmočnem položaju, zlasti pa je stanje po znižanju že tako majhnih prejemkov v letu 1935. postalo nevzdržno, k čemer je pripomoglo stalno naraščanje cen življenjskih potrebščin, stanovanj in vseh drugih predmetov. Če se to stanje hitro ne popravi, grozi nevarnost demoralizacije, popuščanja discipline, energije in volje za delo.

Skupščina ugotavlja, da je fin. kontrola na vsakem kraju zapostavljena in da se ji ne posveča niti približno tista pozornost, katero zasluži zaradi svojega dela za zaščito državnih in banovinskih fiskalnih interesov. Prav tako se ugotavlja, da organov fin. kontrole pri izvrševanju težke službe skoro nihče ne podpira, niti ne državni organi, temveč jim celo stavljajo razne ovire in zapreke.«

Zato predlagajo zborovalci, naj se za fin. kontrolo izda poseben zakon, ki naj bi vseboval določbe: da je finančno kontrolo treba povzdigniti na stopnjo oblasti, da se točno določi delokrog fin. kontrole, da ne bodo z njo razpolagala razna oblastva in da se pri fin. direkcijah ustanove posebni odseki za fin. kontrolo namesto dosedanjih referatov. Ustanove naj se tudi uprave fin. kontrole (podobne nekdanjim inspektoratom), ki naj bi bile popolnoma samostojne in naj bi jih bilo največ 70.

Uradniški kader v fin. kontroli naj se spopolnjuje izključno iz vrst zvanikov, ker bi s tem prišli v urad. službo že strokovno izvežbani uslužbenci. Uradniki naj se postavljajo od IX. skupine, zvanikovska služba naj se pa smatra kot pripravniška služba v X. skupini in naj se potrebne prevedbe izvrše čimprej.

Vsi uradniki fin. kontrole naj ne glede na šolsko kvalifikacijo napredujejo do V. skupine, ker vsi vrše enako službo. Višji strokovni izpit naj se zahteva šele za VI. skupino.

Zvanikovski naj se razvrste v štiri skupine in naj se ustanovi v ta namen I./a skupina, odpravi naj se pa zvanje pripravnikov izven skupine in pomožnih podpreglednikov.

Uslužbenci fin. kontrole naj napredujejo točno po činu. Pokojnina

naj se jim z ozirom na naporno in nevarno službo prizna že po 30 letih.

Premeščajo naj se uslužbenci od 1. aprila, oženjeni z otroki pa od 1. junija do 1. septembra vsako leto. Premeščeni po službeni potrebi naj se takoj prizna predjem na selitvene stroške. Brez razloga naj se uslužbenci z višjih položajev ne postavljajo na nižje.

Zaradi težke terenske službe, ki povzroča izredne izdatke, naj se prizna zvanikovom terenska doklada vsaj po 300 do 400 din na mesec, uradnikom pa naj se sorazmerno povišajo potni pavšali ali naj se jim pa prizna sorazmerna terenska doklada. — Pavšal za obleko naj se zviša vsaj na 120 din na mesec.

Uprave in oddelki fin. kontrole naj se nastanijo po državnih poslopjih, ki naj se sezidajo v ta namen. Tam naj bo tudi prostor za kasarne orga-

nov fin. kontrole, ker zahteva to značaj službe in disciplina. Pisarniški pavšali naj se primerno zvišajo. Za uspešnejše službovanje naj se preskrbe potrebna tehnična sredstva: avtomobili, motorna ali navadna kolesa, smuči, daljnogledi, telefon itd. Predpisi o uporabi orožja v službi naj se spravijo v sklad s kazenskim zakonikom, kot pri žandarmeriji.

Pobiranje davkov in drugih javnih dajatev naj se popolnoma prepusti fin. kontroli — ali pa naj se ista teh poslov popolnoma oprosti, da se bo mogla povsem posvetiti svojim rednim dolžnostim. Isto velja tudi za nadzorstvo nad pridelovanjem tobaka.

Število uslužbencev fin. kontrole je treba povečati, tako da bo mogoče v redu opravljati vse službene dolžnosti, ker je sedanji stalež — oziraje se na zahteve, ki se stavijo fin. kontroli — odločno prenizek.

K spremembi zakona o orožništvu

Pregled sedanjih prejemkov žandarmerijskih podoficirjev, kaplarjev in redovov ter poskusnih začasnih redovov po Zakonu o žandarmeriji od 6. novembra 1931.

Čin	Plača	Plača s periodskimi poviški						Služb. doklada	Osebn. doklada razred		
		1	2	3	4	5	6		I.	II.	III.
Narednik vodnik I. r.	810	880	950	1020				200	950	890	830
Narednik vodnik II. r.	660	710	760	810				160	890	840	790
Narednik vodnik III. r.	545	595	640					135	830	800	770
Narednik	445	495	545					130	780	770	760
P. narednik	320	370	445					120	780	770	750
Kaplar	200	220	240	260	280	300	320	105	770	760	740
Stalni redov	195							100	760	720	620
Poskusni redov									1030	895	810
Začasni redov									570	520	475

Pripomba: Poskusni redov prejema plačo po čl. 78/1 Zakona o žandarmeriji. — Začasni redov prejema plačo po čl. 78/3 Zakona o žandarmeriji. — Osebn. doklada po čl. 76. Zakona o žandarmeriji se zaračunava po čl. 2. uredbi, št. 37.420/1 od 17. septembra 1935.

Pregled prejemkov državnih policijskih izvršnih uslužbencev po Zakonu o državnih policijskih izvršnih uslužbencih od 24. oktobra 1930.

Polož. skup.	Plača	Plača s poviškom			Specijalna službena doklada	Osebn. doklada Razr.			Pripombe
		1	2	3		I.	II.	III.	
I. a	840	920	1000		300				§ 12/4-pol. nadstr. po 15 l. službe: I. a skup.
I.	600	680	760	840	200				§ 12/3-pol. str. I. r. zvanik. II. skup. 4 l. služ.
II.	440	520	600		200	680	490	450	§ 12/2-pol. str. II. r. zvanik. II. skup. 4 l. služ.
III.	280	360	440		150				§ 12/1-pol. str. zvanik. III. skup. 4 l. služ.
Prilagod. niki	280				100				§ 12/1 3 l. službe s povoljno oceno posebne doklade ne uživa v šoli § 14/5

Pripomba: Plače I., II., III. položajne skupine in pripravnikov so določene po § 13. Zakona. — Pol. plača I. a) skupine po spremenjenem § 13. Zak. — Specijalna službena doklada po spremenjenem § 14. Zak. — Spremembe so v § 311. Zakona o uradnikih od 31. marca 1931, št. 36.490. — Osebn. doklada po uredbi št. 37.500/1 od 19. septembra 1935.

Pregled predlaganih prejemkov žandarmerijskih podoficirjev, kaplarjev, redovov in poskusnih ter začasnih orožnikov — po predloženem zakonskem osnutku, ki smo ga objavili v zadnjem listu.

Čin	Plača 1-3	Plača s periodskimi poviški						Po letih službe v činu		Osebn. doklada drag. razred		
		1	2	3	4	5	6	1-15	15	I.	II.	III.
Narednik vodnik I. kl.	750	800	850					400		950	890	830
Narednik vodnik II. kl.	700	750						350		890	840	790
Narednik vodnik III. kl.	650	700						300		830	800	770
Narednik	450	500	550	600	650	700	750	250	300	780	770	760
Podnarednik	320	360	400	440	500	550		200		780	770	750
Kaplar	200	220	240	260	300	360	440	150	180	770	760	740
Stalni žandar	195							100		760	720	620
Poskusni žandar										1030	895	810
Začasni žandar										570	520	475

Pripomba: Poskusni časni žandarji naj prejema jo še nadalje plače po čl. 78/1 in 78/3 Zakona o žandarmeriji.

hotela nesreča, da jo srečaš na poti, ná zel, ki ima črno korenino in cvet bel kakor mleko. Bogovi ji pravijo 'moli' in Merkur mi jo je dal. Z njo boš storil, da bodo vse čarovnije slavne čarovnice brez moči.«

Uliks je dodal še druga navodila glede nevarnosti na otoku Siren, na otoku Sonca in na otoku Lestrigonov. Končal je rekoč: »Spominjaj se, sinko moj, mojih besedi, zakaj ne bi rad, da ti iznova začneš moje žalostne dogodivščine.«

»Ohranim jih v spominu«, je dejal Telemah. »Sicer pa mi bo sleherna zapreka in celo sleherna naslada samo sovražnik, ki bi mogel zadržati moj prihod na otok močnega Alkinoja.«

Telemah je torej odplul in vse srce mu je bilo polno Navzikaje. Hud veter ga je odgnal s poti in ko je ladja jadrala ob Polifemovem otoku, ga je prevzela radovednost, da bi videl velikana, ki ga je nekoč oče ukrotil. Dejal si je: »Nevarnost ni velika, ko je Polifem slep.«

Sam se je izkrcal, pustil ladjo zasedrati v zalivu in odšel na ogled po mastni, valoviti pokrajini, posejani s čredami in drevnimi krošnjami.

Na obzorju, za hribom je zrasla nenadoma ogromna glava, nato ramena, podobna izpranim skalam, štrlečim v morje, nato prsa, gosto zaraščena kakor kaka glo-

bel. Trenotek nato je silna roka zgrabila Telemaha in zagledal je, kako se je nagnilo nadenj oko, široko kakor ščit.

»Torej nisi več slep?« je vprašal velikana.

»Oče Neptun me je ozdravil«, je odgovoril Polifem. »Človeček tvoje vrste mi je uropal svetlobo dneva in zato te požrem.«

»Nimaš prav«, je dejal Telemah, »zakaj če me pustiš živeti, ti bom v zabavo pripovedoval lepe zgodbe.«

»Poslušam«, je rekel Polifem.

Telemah je pričel pripovedovati o trojanski vojski. Ko se je približala noč, je rekel Kiklop:

»Čas je za spanje. Ampak nocoj te ne pojmi, kajti rad bi zvedel, kako je bilo potem.«

... Vsak večer je Kiklop dejal isto in to je trajalo tri leta.

Prvo leto je Telemah pripovedoval o obleganju Prijamovega mesta. Drugo leto o vrnitvi Menelajevi in Agamemnonovi. Tretje leto o Uliksovi vrnitvi, njegovih prigodah in čudovitih zvijačah.

»Ej!« je rekel Polifem, »zelo predrzen si, da tako hvališ pred menoj človečka, ki mi je storil toliko hudega.«

»Ampak«, je odvrnil Telemah, »bolj ko osvetlim duha tega človečka, manj bo sramotno zate, da te je premagal.«

»To se samo tako zdi«, je rekel velikan, »in oprostim ti. Gotovo bi drugače govoril, če mi neki bog ne bi bil vrnil vida. Toda minule nesreče so komaj še sen.«

Proti koncu tretjega leta je Telemah zastoj stikal po svojem spominu: nič več ni našel, kar bi bil mogel pripovedovati velikanu. Tedaj je pričel znova z istimi zgodbami. Polifem je enako užival v njih in to je trajalo spet druga tri leta.

Toda Telemah se ni čutil dovolj pogumnega, da bi bil v tretje pripovedoval o oblegi Ilijona in o vrnitvi junakov. Priznal je Polifemu to in dostavil:

»Ljubše mi je, da me poješ. Umirajoč bom obžaloval samo eno: da nisem videl lepe Navzikaje.«

Pripovedoval je na dolgo o svoji ljubezni in svojih bolečinah in nenadoma je zagledal v Kiklopovem očesu solzo, veliko kakor buča.

»Pojdi«, je rekel Kiklop, »pojdi iskat njo, ki jo ljubiš. Zakaj mi nisi o nji že prej nič povedal?«

»Zdaj vidim«, si je mislil Telemah, »da bi bil bolje storil, če bi bil začel s tem. Po svoji krivdi sem zapravil šest let. Res je, da bi mi bila prej sramežljivost onemogočila izdati svojo skrivnost. Če sem jo izdal, sem jo zato, ker sem mislil, da bom umrl.«

Stesal si je čoln (kajti ladja, ki jo je bil pustil v zalivu, je že davno izginila) in odšel je znova na globoko morje.

Nov vihar ga je vrgel na Kirkin otok.

Na robu velikega gozda je zagledal na gugalnici, spleteni iz ovijalk in cvetličnih kit, žensko, ki se je narahlo gugal. Na glavi je imela pokrivalo, obloženo z rubini, ozke obrvi so se stikale nad očmi, usta so bila bolj rdeča kakor je sveža rana in grudi in lakti so bile bolj rumene od žefrana. Iz draguljev sestavljene rože so ji bile posejane po prozornem oblaku hijacintove barve in smehljala se je, vsa odeta v bledordeče pramene las. Za pasom je imela zataknjeno, kakor meč, čarovniško palico.

Kirka je opazovala Telemaha. Mladí junak je iskal pod tuniko cvet 'moli', črni in beli cvet, ki mu ga je ob odhodu izročil oče. Spoznal je, da ga nima več.

»Izgubljen sem«, si je mislil. »Dotaknila se me bo s palčko in podoben bom praščem, ki žre želod.«

Toda Kirka mu je dejala s sladkim glasom:

»Pojdi z menoj, mladi tujec, in spal boš pri meni.«

Šel je za njo. Kmalu sta prišla v njen dvorec, ki je bil stokrat lepši od Uliksovega. Med potjo so iz globine gozdov in

Vestnik

P. n. naročnike prosimo prav vljudno, naj nam oprostijo neljubo zakasnitev, ki so jo povzročile nepredvidene tehnične ovire in onemogočile, da bi bil list pravočasno izšel.

Nesmiselne govorice. Ponekod se širijo govorice, da so aktivni drž. uslužbenci z zadnjo odločbo prejeli veliko zvišanje dohodkov, ki znaša kar po več sto dinarjev. Tako so neki nepoučeni ljudje razširjali vesti, češ, uradništvo je dobilo po 500, 600 in še več dinarjev povišanja na mesec. Te bedaste govorice so nastale, ker so ljudje brali v listih podatke o novih osebnih dokladah, kjer niso bili navedeni poviški, temveč celotne doklade, kakor jih bodo prejeli aktivni uslužbenci od 1. novembra 1937 dalje. Da poviški znašajo približno samo 5 do 10 % celotnih prejemkov, pa ti naivneži ne vedo, ali so pa morebiti med njimi tudi taki, ki to vedo, pa skušajo nepoučenost drugih izrabiti v svoje egoistične namene. Slišali smo celo, da so ponekod posamezni brezvestneži zvišanje prejemkov skušali izrabiti za neupravičeno navijanje cen in najemnin. Takim izkoriščevalcem bo treba pošteno zavreti njihovo nečedno početje.

K zvišanju naših prejemkov. Iz uvodnika, ki ga je prinesla k temu vprašanju beograjska »Samouprava«, objavljamo tale sklepni odstavek: »Z uredbo se uradnikom res vrača le del onega, kar jim je moralo biti vzeto v dobi hude gospodarske krize. Trenutne razmere še ne dopuščajo, da bi se jim vrnilo vse. Toda vlada dr. Stojadinovića bo vodila državo tudi dalje, v finančnem pogledu pametno in smotrno in če uradniki z vestnim delom vsak v svojem področju podpro njene napore, bo država kmalu mogla prenesti še nadaljnje finančne napore in več storiti za uradniške prejemke. Uradniki naj o tem ne dvomijo, temveč naj bodo prepričani, da vlada skrbi zanje.«

Pravnoveljavnost upravnih odločb. K temu vprašanju more nuditi konkreten primer, o katerem je razsodil državni svet, zanimiv donesek. Neki upokojenec je proti odločbi fin. ministra, s katero je bil zavrnjen njegov priziv proti odloku fin. direkcije, po katerem je bilo odločeno, da mora vrniti državni blagajni preplačilo na dokladah, vložil tožbo na državni svet. Ta je tožbo zavrnil in utemeljil svojo razsodbo takole: »Proti temu odloku (fin. direkcije) tožilec ni uporabil pravnega leka, čeprav je odlok vseboval pouk o pravnem leku. Tako je navedeni odlok postal pravno veljaven in vsa vprašanja, ki so se z njim obravnavala, so v upravnem postopku dokončno rešena. Zato upravno oblastvo ni dolžno po nobenem zakonskem predpisu, da pravnoveljavno odločbo spremeni oz. razveljavi — čeprav to more storiti — zaradi česar se smatra tudi tožba proti ti izpodbijani odločbi za neumestno.« — Po ti razsodbi torej more (sme) upravno oblastvo, če hoče, vnovično vlogo stranke, ki je zamudila rok za uporabo pravnega leka, ponovno obravnavati in po nji odločiti — ni pa dolžno storiti tega.

Nova bolniška blagajna v Splitu. Nedavno so sklicali nekateri javni nameščenci v Splitu sestanek državnih in samoupravnih uslužbencev in upokojencev, da se razgovore o vprašanju bolniškega zavarovanja javnega uslužbenstva. Na zborovanju so sklenili, da se ustanovi bolniška blagajna in je že pristopilo več sto članov. Člani te blagajne so aktivni in upokojeni javni nameščenci, plačajo pa sorazmerno s prejemki po določenih odstotkih, zato pa jim blagajna nudi že zdaj brezplačno zdravniško pomoč in brezplačna zdravila. Blagaj-

na prav dobro uspeva in bo skušala svoje delovanje po možnosti še razširiti, če bo odziv med javnimi uslužbenci še večji.

Novi zakon o kovnem denarju. Narodna skupščina je na zadnjem zasedanju sprejela zakon o kovancih, po katerem bo država zamenjala dosedanje kovane novce z novimi. Doslej je bilo pri nas v obtoku za 1212 milijonov dinarjev kovanega denarja. Z novim zakonom se bo ta znesek zvišal za 148 milijonov din, tako, da bo po tem pri nas prišlo na vsakega prebivalca za 97 din kovanega denarja, kar je sorazmerno z drugimi državami primerno. Z novim zakonom bodo uvedeni beli kovanci po 50, 20 in 10 din, in bronasti kovanci po 2 in 1 din, po 50 in 25 par. Ti zadnji bodo v sredi preluknjani. Kovanci po 10 din bodo iz čistega nikla, denar po 2 in 1 din in po 50 in 25 par pa iz bronu. Kovanci za 50 din se bodo zmanjšali in postali lažji. Nove kovance bo izdelala državna kovnica.

Iz učiteljske stroke. Letos je bilo v septembru nastavljenih v Sloveniji 170 učiteljskih abiturientov oz. abiturientinj. Nezaposlenih je ostalo še nekaj nad 500 učiteljskih kandidatov, med njimi večina žensk. Navzlic novim nastavitvam je v Sloveniji treba vsaj 150 novih učnih moči, da bodo zasedena vsa učiteljska mesta. Če pa premislimo, da je v vsi naši državi še okrog 4.000.000 ljudi, ki ne znajo pisati ne brati, je jasno, da so potrebne še nove šole, tako da ne bi smel biti v naši državi noben učiteljski kandidat nezaposlen, temveč da bi se moralo njihovo število še zvišati.

Obleke kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna J. O. S. REICH.

teljskih kandidatov, med njimi večina žensk. Navzlic novim nastavitvam je v Sloveniji treba vsaj 150 novih učnih moči, da bodo zasedena vsa učiteljska mesta. Če pa premislimo, da je v vsi naši državi še okrog 4.000.000 ljudi, ki ne znajo pisati ne brati, je jasno, da so potrebne še nove šole, tako da ne bi smel biti v naši državi noben učiteljski kandidat nezaposlen, temveč da bi se moralo njihovo število še zvišati.

Kolkovanje prepisov prilog. Prosvetno ministrstvo je izdalo pojasnilo od 14. sept. 1937, O. n. št. 58.358, po katerem se kolkuje samo po en prepis priloge k prošnji za prevedbo učiteljskih pripravnikov v uradniško skupino. Doslej so ponekod zahtevali, da se kolkujejo vsi prepisi prilog. — Po ti določbi bi se mogli ravnati tudi v drugih primerih, kadar je treba raznim vlogam drž. uslužbencev prilagati prepise listin.

Upokojenec.

Zvišanje pokojninskih prejemkov. Zvišanje, ki bo od 1. novembra dalje vsaj nekoliko olajšalo obstanek aktivnim tovarišem, za nas upokojence ne velja. Da so naši prejemki dosti prenizki, so že ponovno priznali na odločilnih mestih, prav tako tudi, da je odpomoč neizogibno potrebna, zlasti za staroupovojence in nižje upokojence. Treba je, da se vsi upokojenci tesno strnemo okoli naših upokojenskih organizacij, ki naj z nezmanjšano vneto in doslednostjo nadaljujejo borbo za doseg cilja: izboljšanja naših prejemkov. Upamo za trdno, da končno le prodremo. Treba nam je pa solidarnosti, vzajemnosti in trdne vere. Izboljšanje mora priti in bo prišlo!

Opozorilo zamudnikom. Vse upokojene tovariše, ki so pozabili vložiti v prvi polovici oktobra prijavo za doklade, opozarjamo, naj to takoj store, da ne nastopi prekinitev nakazovanja pokojnine. Torej, kdor je zamudil predpisani rok, naj prijavo naknadno kar najprej predloži finančni direkciji.

Vlagajte pravočasno prijave za draginjske doklade! Vsak upokojenec, ki si

pridobi pravico do (draginjske) doklade (n. pr. ob upokojitvi, ob poroki, ob rojstvu otroka, ob znižanju dohodka), mora najkasneje v treh mesecih predložiti finančni direkciji prijavo. Kdor ta rok zamudi, izgubi pravico do doklade za ves minili čas in bo prejel doklade šele od prvega dneva prihodnjega meseca po vložitvi prijave. To velja za osebno in za družinsko doklado, ki se za nazaj v nobenem primeru ne prizna.

Prijava in doklade. Neki upokojenec je zaprosil finančno ministrstvo, naj mu naknadno prizna drag. doklado, ki mu ni bila izplačana za leta 1925. do 1930., t. j. za dobo, ko ni vložil nobene prijave. Proti odklonilni odločbi je isti upokojenec vložil tožbo na državni svet, ki je tožbo zavrnil. Iz utemeljevanja objavimo nekaj važnih stavkov: »Iz spisov tega predmeta je razvideti, da je navedeni N. N. prosil, naj se mu izplačajo doklade k pokojnini za dobo od dne upokojitve do leta 1930., ki se mu niso izplačevale zato, ker je svoj čas predložil nepravilno prijavo, ki mu je bila vrnjena, novo je pa predložil šele v novembru 1930. — Po čl. 24 uredbe DR št. 107.201 od 8. X. 1924 o drag. dokladah drž. upokojencev, je bil upokojenec dolžan vložiti prijavo, iz katere bi se bili morali videti vsi podatki, potrebni za ocenitev pravice do doklade. Tožiteljeva prijava ni vsebovala vseh potrebnih podatkov in se po nji ni moglo odrediti izplačila doklade. Zato mu je bila prijava leta 1925. vrnjena, da jo spopolni. Ker pa je tožitelj to storil šele leta 1930., je bil postopek pravilen, ko so se mu doklade predpisale šele od dne vložitve prijave.«

Doklada upokojencev v inozemstvu. Neki upokojenec, ki živi v inozemstvu, je vložil tožbo na državni svet proti odločbi finančnega ministrstva, s katero mu je bila zavrnjena zahteva, naj se mu izplačuje osebna doklada po I. drag. razredu. Državni svet je tožbo zavrnil in jo utemeljil takole: »Iz spisov tega predmeta je videti, da je N. N. zahteval, da se mu osebna doklada od 1. aprila 1930 dalje izplačuje po I. drag. razredu in da je utemeljeval svojo zahtevo z okolnostjo, da je Ljubljana bila pred 1. aprilom 1930 uvrščena v I. drag. razred. — Tožba je neumestna zato, ker

Iz organizacij

Kongres slovanskih železniških uradnikov. Listi poročajo, da bo dne 7. novembra v Zagrebu kongres Lige slovanskih železniških uradnikov. Zborovanje bo v Zagrebu zato, ker ima tam svoj sedež osrednji odbor Združenja železniških uradnikov, ki je včlanjeno v Ligo. Na zborovanje pridejo zastopniki češkoslovaških in poljskih železniških uradniških društev.

Počitniški dom poštne uradnikov. V Vrnjački Banji zida Združenje uradnikov p. t. t. stroke počitniški dom, ki bo dovršen še to jesen, uporabljiv pa prihodnjo pomlad. V domu bo 18 sob za goste, potrebne dvorane ter postranski prostori. Poslopje leži 20 minut oddaljeno od toplega vrelca na višini, od koder je lep razgled po okolici. Zida se ta počitniški dom iz sklada, ki sta ga darovala organizaciji Lazar in Anka Stojadinović. — Ko bo dogotovljen ta dom, bo prihodnjo pomlad imela organizacija poštne uradnikov že tri slične stavbe, namreč počitniški topliški dom v Vrnjački Banji, obmorski dom v Kaštelu Lukšić in gorski dom na Pohorju.

Prezaposlenost železničarjev v Sloveniji. Na zadnjem zborovanju ljubljanskega odbora UJNZB so ugotovili med drugim, da so železničarji v dravski banovini naj-

po odločbi fin. ministrstva št. 33.511/30 upokojencem, ki so se prej izselili v inozemstvo, pripada osebna doklada po tistem drag. razredu kraja, v katerem so živeli pred svojo izselitvijo. Ker tudi tožilec sam ne oporeka, da je bila Ljubljana v trenutku, ko se je izselil, v II. drag. razredu, mu osebna doklada pripada po II. drag. razredu, skladno z odločbo fin. ministrstva št. 33.511/30, ne oziraje se na kasnejše spremembe glede uvrstitve kraja, v katerem je živel, v II. draginjski razred.«

Upokojenski dom v Zagrebu. Poročali smo že večkrat, da je zagrebska organizacija upokojencev započela nabiranje prispevkov za zidavo upokojenskega doma v Zagrebu. V ta namen je bila prirejena že posebna zabava, ženski odsek zbira prispevke od članov, podružnice pa prispevajo zanj. Vendar se je doslej, od marca do avgusta, nabralo na vsem ozemlju savske banovine komaj 17.000 din. Če bo zbiranje prispevkov tako počasi napredovalo, bo treba še dolgo čakati, da bo upokojenski dom v Zagrebu postavljen.

bolj preobremenjeni z delom med vsemi železniškimi in tudi drugimi drž. uslužbenci v vsi državi. Ob normalnih osmih urah službe na dan, znaša celokupno delo približno 2.400 delovnih ur na leto. V železniški službi pa niso redki, ki delajo na leto po 4000 do 5000 ur. Ker drugi državni uslužbenci v 35 letih službe dosežejo približno 60.000 do 70.000 delovnih ur, železničar pa pri tridesetih letih službe do 120.000 delovnih ur, je preobremenitev železničarjev lahko tudi matematično izračunati. Preobremenjenost znaša v železniški službi povprečno po 50 %, v nekaterih panogah celo 80 do 100 %. Zlasti je pa položaj železniškega delavstva obupen, ker se »zaradi varčevanja« delavcem neprestano znižuje meza in delovni čas, zahteva se pa od njih navzlic temu prekomerna storitev.

Položaj vseučiliških profesorjev. Pri obravnavi državnega proračuna je pred senatom ugotovil prosvetni minister, da vlada sicer priznava, da gre vseučiliškim profesorjem višji čin kakor drugim uradnikom, vendar pa je treba tudi v tem prave mere. Med 328 uradniki, kolikor jih je vseh v II/1 položajni skupini, je 238 vseučiliških profesorjev, iz vseh drugih urad-

bregov prihiteli in sledili čarovnici pujski in volkovi, ki so bili nekdanji ljudje, katere je nevihta vrgla na otok. In čeprav je vzela ona dolg železen raženj in jih z njim krvoločno zbadala, so ji skušali lizati bose noge.

Tri leta je Telemah spal pri čarovnici.

Nato ga je nekega dni postalo sram, začutil se je izredno trudnega in spoznal je, da še ni nehal ljubiti Alkinojeve hčerke, nedolžne device s sinjimi očmi, tiste, ki je še ni nikdar videl. Toda mislil je:

»Če bom hotel oditi, me bo razsrjena čarovnica začarala v žival, in tako ne bom nikoli videl Navzikaje.«

Toda tudi Kirka se je že sama naveličala tovariša. Pričela ga je sovražiti, zato ker ga je nekoč ljubila. Tako je nekoč noč vstala s skrlatne postelje, vzela paličico in ga udarila z njo po levi strani nad srcem. Toda Telemah je ohranil svojo postavo in obraz. To pa zato, ker je celo v tistem trenutku mislil na Navzikajo in ker mu je bilo srce polno ljubezni.

»Poberi se, poberi se!« je zakričala čarovnica.

Telemah je našel svoj čoln, se spustil na morje in tretja nevihta ga je vrgla na otok Lotofagov. Bili so to vljudni ljudje, duhoviti in enakomernega in milega zna-

čaja. Njihov kralj je ponudil Telemahu, naj zaužije neki cvet.

»Ne pojem ga,« je dejal mladi junak, »kajti to je cvet pozabljenja, a jaz si hočem ohraniti spomin.«

»Pa je vendar velika dobrota pozabljenja,« je povzel kralj. »Temu cvetu, ki je naša edina hrana, se imamo zahvaliti, da ne poznamo skrbi, kesanja, poželenja in vseh strasti, ki motijo nesrečne smrtnike. Sicer pa ne silimo nikogar, naj zauživa božanski cvet.«

Telemah se je nekaj tednov hranil z živečem, ki si ga je bil rešil iz brodoloma. Potem pa, ker na otoku ni bilo ne sadežev ne živali, primernih za hrano, se je preživljal kakor je mogel, s školjkami in ribami.

»Torej,« je dejal nekega dne kralju, »lotosov cvet stori, da ljudje pozabijo celo na tisto, po čemer hrepene ali zaradi česar najhuje trpe?«

»Prav gotovo,« je rekel kralj.

»Ah!« je rekel Telemah, »nikoli ne bom zaradi njega pozabil na lepo Navzikajo.«

»Poskusi vendar.«

»Če poskusim, storim to zato, ker sem prepričan, da lotos ne bo mogel doseči

tega, česar niso mogla umetnije čarovnice.«

Pojedel je cvet in zaspal. Reči hočem, da je začel živeti tako, kakor blagi Lotofagi, da je užival sedanjost in da se ni brigal za nobeno stvar. Samo časih je čutil v globini srca, kakor daljen spomin stare rane, ne da bi bil mogel natančno vedeti, kaj je to.

Ko se je prebudil, še ni pozabil Alkinojeve hčerke; toda dvajset let je minulo, ne da bi bil to opazil: toliko časa je bilo treba njegovi ljubezni, da je premagala učinek cveta pozabljenja.

»To je dvajset najboljših let tvojega življenja,« mu je rekel kralj.

Toda Telemah mu ni verjel.

Vljudno se je poslovil od gostiteljev. Ne bom vam pripovedoval ostalih prigod, v katere ga je zapletla zdaj nujnost, zdaj radovednost, da bi videl nove reči, bodisi na Sirenskem otoku, bodisi na otoku Sonca, bodisi na otoku Lestrigonov, niti kako je bila njegova ljubezen dovolj močna, da ga je rešila iz vseh teh nevarnosti in ga iztrgala tem različnim oviram.

Zadnja nevihta ga je vrgla proti izlivu reke na zaželenem otoku, v deželi Fejakov. Dosegel je reko; blizu je bil gozd. Nanesel

je grmado listja, in ker je bil nag, se je z njim vsega pokril. Zaspal je... Naenkrat ga je prebudil šum vode, ki je brizgnila. Telemah je odprl oči in zagledal služabnice, ki so prale perilo pod nadzorstvom bogato oblečene ženske v letih.

Vstal je, si skrbno zakril nagoto s košato vejo, in se približal ženski. Bila je široka čez pas in težka, in kosmi sivi las so ji silili izpod travok. Dobro je bilo videti, da je bila nekoč lepa, toda ni bila več.

Telemah jo je poprosil za gostoljubje. Dobrodušno mu je odgovorila in naročila ženskam, naj mu dajo obleko:

»In zdaj, o gost, te popeljem v kraljevo hišo.«

»Ali si morebiti kraljica?« je vprašal Telemah.

»Rekel si, o tujec.«

Tedajci se je Telemah razveselil v srcu:

»Naj bogovi naklonijo dolgo življenje materi lepe Navzikaje!«

»Navzikaja sem jaz,« je odgovorila kraljica... »Ampak, kaj ti je, častitljivi starček?«

V čolnu, ki ga je v naglici popravil, je stari Telemah jadrno odrinil na visoko morje, ne da bi se ozrl nazaj.

niških kategorij in strok jih je pa samo 96. Zato je vlada določila, da bodo pričeli vseučiliški profesorji svojo službeno pot za eno ali dve položajni skupini niže kakor doslej. Tako bodo prišli nekoliko kesneje do najvišjih položajnih skupin, s čimer se bo vsaj nekoliko položaj izenačil. Tudi se bodo lahko vseučiliški profesorji upokojevali že s 65. letom, in ne kakor doslej, šele po dovršenem 70. letu starosti.

Ali veste, da izdeluje Učiteljska tiskarna svetlopišni papir »Jasnit« za kopiranje načrtov. Ima tudi lastno kopirnico.

Za Miklavža bo natisnila Učiteljska tiskarna lepo slikanico za otroke, ki že znajo čitati. Na debelem kartonu tiskana in vezana bo stala za prednoročnike 30 din. Naročite!

Vse, kar potrebujete za pisarne in urade, dobite najboljše in po zmernih cenah v Knjigarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani in v njeni podružnici v Mariboru.

Nalivno pero je pripravno darilo za Miklavža in Božič. Bogata zaloga v Knjigarni Učiteljske tiskarne. Cena od 12 do 400 din.

Vašim otrokom nudi Knjigarna Učiteljske tiskarne bogato izbiro mladinskih knjig po znižanih cenah. Ogledajte si našo zalogo, posebno za praznike!

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev v Ljubljani, Gajeva ulica št. 9 — v lastni hiši

Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874. Poštni čekovni račun štev. 10.681. Telefon štev. 3413. Posojila do Din 10.000— vsem javnim nameščencem po 7% proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Nove in
oproščene
vloge

din 149,000.000—,

so vsak čas in brez omejitve
izplačljive.

Za vse vloge jamči
Mestna občina Ljubljanska

ZA JESEN

in zimo krasne modne
novosti za obleke, plašče,
suknje itd. ter

MANUFAKTURO
vseh vrst v ogromni izbiri
dobro in poceni kupite

V MANUFAKTURNI TRGOVINI
NOVAK
LJUBLJANA, KONGRESNI TRG 15
PRI NUNSKI CERKVI

ZA JESEN, DEŽ IN blato

3222—44809

Trajni in močni otroški polčevlji iz čvrstega usnja z gumijastim podplatom. Št. 31—34 din 49.—, št. 35—38 din 59.—

58057—603

Lakirane gumijaste opanke. Najboljša in najcenejša obutev za poljedelce. Velika trpežnost, čvrstost, udobnost in nizka cena so prednosti teh opank. Za jesen in zimo najboljše obutev. Ženski din 35.—, otroški din 25.— in din 29.—

38325—611

Ženski polčevlji iz lak-gumija z ojačenim oprstjem Vam bodo odlično služili za dež in blato.

1937—68822

Močni moški polčevlji za štrpac. Narejeni so iz čvrstega boksa s prožnim podplatom.

3925—68805

Ženski polčevlji na trakce, iz čvrstega boksa z gumijastimi podplati, ki ne prepustijo vode. Za gospodinje, ki mnogo hodijo, so ti čevlji najprimernejši.

0767—68801

Čevlji za delavce in poljedelce, iz masne kravine z nerazstrgljivimi gumijastimi podplati. Široka oblika omogoča lahko in udobno hojo.

Bata

Priporočamo tvrdko

M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških
in šolskih potrebščin.

Kupujte svoje potrebščine
pri tvrdkah ki inserirajo
v »NAŠEM GLASU«

**! PORAVNAJTE
NAROČNINO !**

KROJAŠKI ATELJE

Fran Iglič, Ljubljana
Pražakova ulica

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. Lastna zaloga modnega blaga. Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Kr. dvorni dobavitelj

ANTON VERBIČ, Ljubljana
Delikatese Telefon 2673 Špecerija
Najnižje cene! Sveže blago! Skrbna postrežba!

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin c. z. z o. z.

Ljubljana, Vodnikov trg štev. 5 • Telefon štev. 2421

Širite
zadružno misel
med svojimi
tovariši!

Državni uslužbenci! Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže špecerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, jedilni pribor, ki ne rjavi, itd.